

at man har en moralsk Forpligtelse, naar man staar som Medlem af Folkeforbundet. Under Afrustningsdebatten hævdede man — den ærede Forsvarsminister slog lige paa det — en moralsk Forpligtelse for det enkelte Land til at være med, rigtignok paa et Omraade, hvor vi Socialdemokrater og ogsaa de Radikale mener, at her kan vi ikke følge med, her magter vi det ikke, nemlig paa det militære Omraade; her hævdede baade Højremænd og Venstremænd og mange andre, at her var vi moralsk forpligtede overfor Folkeforbundet. Jeg vil gerne heroverfor gøre opmærksom paa, at her er vi efter min Mening moralsk forpligtede paa et Omraade, hvor vi, selv om vi er et lille Land, kan gaa i Spidsen lige saavel som et stort Land, og hvor vi dog magter noget; paa et Omraade, hvor det drejer sig om bedre og mere humane Arbejdsvilkaar, og hvor vi altsaa er i Stand til at gøre noget, der mener jeg ogsaa, vi er moralsk forpligtede til at følge med, saa godt som vi er i Stand til. Jeg vil bede de ærede Medlemmer, der i Agitationen skal bruge den moralske Forpligtelse med Hensyn til Militærsanktionerne, om ikke at glemme, at saa maa man virkelig ogsaa hævde den moralske Forpligtelse overfor humane Sanktioner som dem, der her er Tale om, disse Arbejdskonventioner.

Paa de Konferencer, jeg før nævnte, er der vedtaget i alt 17 Konventioner. Deraf har Danmark ratificeret de 6 — det er dog altid noget. Der er saa 11 tilbage, eller rettere 10 Konventioner og en Henstilling. Henstillingen vedrører Anvendelsen af hvidt Fosfor, vedkommer altsaa Tændstikindustrien og gaar ud paa, at de Lande, der ikke har ratificeret Bernerkonventionen af 1906, skulde gøre det nu. Det er sket for Danmarks Vedkommende. Tilbage bliver der 10 Konventioner, som jeg hermed har den Ære at forelægge for den høje Rigsdag til Ratifikation.

Det første er en *Konvention vedrørende Arbejdstiden i industrielle Virksomheder*. Den maa ledsages af et Lovforslag, for at vi kan gøre Ratifikationen, altsaa vor Tiltræden af disse internationale Bestemmelser, effektivt, et Lovforslag, jeg samtidig har den Ære at forelægge for det høje Ting, og som er i Overensstemmelse med det Lovforslag, som den for nogle Aar siden nedsatte Arbejdstidskommission har udarbejdet. Dette er altsaa populært sagt Lovforslaget og Konventionen om 8 Timers Arbejdsdagen.

Den anden Konvention vedrører *Kvindens Arbejde før og efter Barnefødsel* og

maa ogsaa ledsages af et Lovforslag, for at vi kan tiltræde Konventionen. Det har jeg hermed den Ære at forelægge som et *Forslag til Lov om Barselhvile m. m.*

Den tredje Konvention handler om *Kvindens Anvendelse til Arbejde om Natten*. Den ledsages ligeledes af et dermed overensstemmende Lovforslag.

Den fjerde Konvention handler om *Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforslis*. Den femte Konvention handler om *Forhyring*. — Disse Konventioner om Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforslis og om Forhyring maa ledsages af Lovforslag, men de vil komme fra Erhvervsministeriet og er under Udarbejdelse.

Den sjette Konvention handler om *Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde*. Her behøver vi intet Lovforslag, vore almindelige Lovregler er saadanne, at vi kan tiltræde denne Konvention uden Udvidelse af vor Lovgivning.

Det samme gælder den syvende Konvention, nemlig angaaende *Landarbejderes Forenings- og Organisationsret*. Jeg har set nogle Venstreblade forbavses over, at her i dette Land, hvor vi har grundlovshjemlet Forenings- og Organisationsret, er det nødvendigt at fremsætte Lovforslag om Tiltrædelse af en international Ordning. Men det kan gælde mange internationale Ordninger, at de er af en saadan Art, at i nogle Lande behøves de ikke, fordi disse Lande har gjort det paagældende Fremskridt. Alligevel har det sin Betydning, at det bliver saa mange Lande som muligt, der nu og for bestandig forpligter sig til at have en saadan Ordning. Derved naas bedst et internationalt Samarbejde og Mildnelse af den vilde Konkurrence mellem Landene. Saa kan ogsaa alle andre Lande, der ikke maatte have en saadan Ordning, trygt gaa med dertil.

Dernæst er der Konventionen om en *ugentlig Hviledag i industrielle Virksomheder*. Den maa ledsages af et Lovforslag. Jeg finder netop i Dag Anledning til at fremhæve den internationale Konventions Artikel 2, hvori der staar: „For hver Periode paa syv Dage . . . . skal der . . . . gives . . . . en ugentlig Hviletid bestaaende af mindst 24 paa hinanden følgende Timer. Denne Hviletid skal saa vidt muligt gives hele Personalet i den enkelte Virksomhed paa samme Tid. Den skal saa vidt muligt falde sammen med de Dage, der allerede ifølge det enkelte Lands eller Omraades Tradition eller Sædvane er fastsat som Hviledage.“ Altsaa i Fabrikvirksomhed skal